

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

03 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală declarat de inculpatul

Barcari Eugeniu Ion, născut la 12 august 1960, domiciliat în s. Buțeni, r-nul Hîncești.

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 27.06.2013 până la 14.05.2014;*
- *în instanța de apel din 02.06.2014 până la 02.07.2014;*
- *în instanța de recurs din 19.08.2014 până la 09.12.2014;*
- *în instanța de apel din 17.01.2015 până la 03.04.2015;*
- *în instanța de recurs din 11.06.2015 până la 03.11.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 14 mai 2014, procesul penal în privința lui Barcari Eugen în baza art. 249 alin.(3) Cod penal a fost încetat, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Barcari Eugeniu la data de 20 decembrie 2007, în postul vamal Leușeni-Albița al Biroului Vamal Leușeni a prezentat spre vămuire autocarul de model “Mercedes Benz 0403” cu nr. de șasiu NMB61348513224142, importat din Turcia în Republica Moldova. În scopul vămuirii autocarului, a prezentat organului vamal pașaportul tehnic al autocarului seria și nr. A 275089 și factura seria și nr. A 020451 în baza căreia a fost procurat din Turcia la prețul de 5000 dolari SUA. Pentru mijlocul de transport vămuit a fost eliberată adeverința TV 25 nr. 0091228 din 20.12.2007 și întocmită chitanța formular tipizat PV 14 seria și nr. 514702 din 20.12.2007, în baza căreia au fost calculate drepturile de import în sumă totală de 42897,6 lei, pe cînd valoarea reală a autocarului importat constituia suma de 54 000 dolari SUA și urmau a fi achitate drepturi de import în valoare de 161 425,11 lei.

Astfel, Barcari Eugeniu, urmărind scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, a diminuat prețul de cumpărare a autocarului și, în acest fel, nu a achitat valoarea deplină a drepturilor de import în sumă de 118 527,51 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Barcari Eugeniu să fie condamnat în baza art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar

de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani. Corpul delict – autocarul de model “Mercedes 0403SHD” cu n/î HN AP 717, să fie confiscat în folosul statului. Apelantul a considerat că instanța de judecată incorect a apreciat acțiunile inculpatului, motivînd că Barcari E. a urmărit scopul de a se eschiva de la achitarea plăților vamale și nu introducerea bunului prin contrabandă.

Prin urmare, incorect a recalificat acțiunile inculpatului conform art. 249 alin. (3) Cod penal, deoarece el a comis infracțiunea de contrabandă și anume a trecut ilegal peste frontiera vamală autocarul de model “Mercedes 0403SHD” cu n/î 34YYC15, anul fabricării 1997, cu încălcarea regulilor vamale, prin metoda folosirii frauduloase a documentelor de identificare vamală. Totodată, concluzia instanței contravine prevederilor art. 178 Codul vamal, potrivit căruia – *declarantul este obligat să declare mărfurile și mijloacele de transport conform procedurii stabilite de prezentul cod și de alte acte normative*. Potrivit art. 4 al Legii nr. 1569 “Cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice”, bunurile trecute de persoane fizice peste frontiera vamală sunt supuse declarării obligatorii conform prezentei legi și codului vamal. Aceste obligațiuni prevăzute de legislație de către Barcari E. nu au fost executate.

La fel, instanța de judecată nu a dat nici o apreciere actelor parvenite de la autoritățile competente ale Turciei și anume: - declarația vamală de export din 18.12.2007, - factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 07846 din 14.12.2007 care confirmă faptul că Barcari E. a avut intenția de a introduce în R. Moldova autocarul prin contrabandă și anume prin metoda folosirii frauduloase a documentelor de identificare vamală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

4.1. Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a reîncadrat acțiunile inculpatului Barcari E. în baza art. 249 alin. (3) Cod penal, sau instanța a constatat prezența laturii obiective a infracțiunii menționate în acțiunile inculpatului, și anume că dînsul la trecerea automobilului de model “Mercedes 0403 SHD” s-a eschivat de la achitarea plăților vamale stabilite de legislație.

În speță, eschivarea de la prestarea plăților vamale a avut loc prin micșorarea prețului bunului care a fost trecut peste frontiera vamală.

Instanța a menționat că nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, deoarece instanța de apel cercetînd materialele cauzei nu a constatat nici o modalitate de exprimare a laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 248 Cod penal și anume: trecerea peste frontiera vamală a RM a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari, eludîndu-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Potrivit art. 117 Cod vamal, se consideră plăți vamale (denumite și *drepturi de import* ori *export*), plățile care se percep în cazul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, care sunt următoarele: - taxa vamală; - taxa pe valoarea adăugată; - accizele; - taxa pentru proceduri vamale; - taxa pentru participare la licitația vamală și alte sume prevăzute de legislație.

Plățile vamale se percep pînă la sau odată cu depunerea declarației vamale. Modul de plată, precum și cazurile de prelungire ori eşalonare a termenului de plată a plăților vamale sunt reglementate de art. 125, 126 Cod vamal.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a reținut probele ce confirmă vinovăția lui Barcari E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin.(3) Cod penal și anume: - declarația vamală de export din 18.12.2007, - factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007, - contractul de vânzare-cumpărare nr. 07846 din 14.12.2007.

Din declarațiile martorului Chișcă V., declarațiile inculpatului, procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate de la Biroul Vamal Leușeni rezultă că, Barcari E. a prezentat pentru devamarea autocarului factura seria A 020451 din 14.12.2007 în care valoarea autocarului este de 5000 dolari SUA, copia certificatului de înmatriculare A 275089, copia permisului de conducere pe numele lui Barcari E.

Pentru mijlocul de transport vămuit a fost eliberată adeverința TV 25 nr. 0091228 din 20.12.2012 și întocmită chitanța tipizat PV 14 seria AB nr.514702 din 20.12.2012 în baza căreia au fost calculate și ulterior achitate drepturile de import în sumă totală de 42897,6 lei.

Potrivit copiilor documentelor obținute de la organele competente ale Turciei s-a stabilit că, valoarea reală a autocarului de model “Mercedes Benz 0402 SHD” constituie 54 000 dolari SUA.

Astfel, se constată că, obiectul material al faptei prejudiciabile comise de Barcari E. îl formează plățile vamale prevăzute la art. 117 Cod vamal, ce urmau a fi achitate pentru autocarul prezentat pentru trecerea peste frontiera vamală, inculpatul micșorînd prețul de cumpărare a autocarului și, nu a achitat valoarea deplină a drepturilor de import.

Referitor la argumentele apelantului precum că instanța de fond nu a dat nici o apreciere actelor parvenite de la autoritățile competente ale Turciei și anume: declarația vamală de export din 18.12.2007, factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 07846 din 14.12.2007 care confirmă faptul că, inculpatul a avut intenția de a introduce în R. Moldova autocarul prin contrabandă și anume, prin metoda folosirii frauduloase a documentelor de identificare vamală, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, care urmează a fi apreciate critic, deoarece intenția directă a inculpatului în eschivarea de la prestarea plăților vamale care s-a manifestat *prin micșorarea prețului* automobilului de model “Mercedes 0403 SHD”.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță întemeiat a constatat fapta comisă de Barcari E., care a fost săvîrșită în a. 2007, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii ușoare a expirat 2 ani pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată. Prin urmare, instanța a conchis că în speță a intervenit prescripția tragerii la răspundere penala a lui Barcari E. și instanța a încetat procesul penal în legătură cu acest fapt.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocînd că instanța de apel a încălcat cerințele prevăzute la art. 414 Cod de procedură penală și explicațiile date prin

Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 “Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” cu modificările ulterioare, unde este stipulat că chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel este și, dacă infracțiunea a fost corect calificată.

Astfel, instanțele judecătorești nu au calificat corect acțiunile inculpatului și în acest sens a menționat că latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă constituie și trecerea peste frontiera vamală, cu încălcarea regulilor vamale realizată prin declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Prin urmare, nu s-a ținut cont de delimitarea infracțiunilor prevăzute de art. 248 și 249 Cod penal care se delimitează prin obiectul material și latura obiectivă.

Totodată, infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale prevăzută la art. 249 Cod penal, poate avea loc în cazul neachitării depline sau parțiale a plăților vamale stabilite de organul vamal, însă nu în cazul când inculpatul a introdus obiectul cu falsificarea documentelor vamale.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, în cauza penală în privința lui **Barcari Eugeniu Ion** și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul la trecerea frontierei vamale a prezentat factura fiscală turcească seria A 763582 din 18.12.2007 eliberată pe numele acestuia, suma indicată fiind de 5000 dolari, însă nu a apreciat probele pe deplin și anume că în documentele prezentate de către inculpat se conțin date neautentice, fiind introduse date care nu corespund realității privitor la prețul autocarului fapt confirmat prin declarația vamală de export nr. VU 0069340 din 18.12.2007 unde la pct.22 denumit valuta și suma totală a facturii – este menționat suma de 54000,00 dolari SUA, precum și la pct.42 și 46 din aceeași declarație la prețul pentru unitate și valoarea statistică persistă aceeași sumă nominalizată de bani, factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007, unde, la fel la preț/unitate este indicată suma de 54000,00 dolari SUA, și contractul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport cu nr. 07846 din 14.14.2007, la pct.3) prețul de vânzare declarat: persistă suma de 54000,00 (cinci zeci și patru mii) de dolari SUA.

Astfel, instanța de recurs a conchis că este nefondată argumentarea instanței de apel precum că intenția lui Barcari E. a fost în eschivarea de la prestarea plăților vamale care a fost manifestată prin micșorarea prețului automobilului de model “Mercedes 0403 SHD”, dar nici de cum introducerea bunului prin contrabandă.

În același context, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze și să aprecieze probele prezentate în cadrul procesului penal, în baza cărora să delimiteze infracțiunea de contrabandă de eschivarea de la achitarea plăților vamale prevăzută la art. 249 Cod penal și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, motivînd totodată respingerea argumentelor apelantului în acest aspect.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost respectate cerințele de judecare a apelului.

Mai mult ca atît instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Astfel, instanța de recurs a constatat că și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Mai mult ca atît, instanța de apel a făcut trimitere selectat la probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunînd temeiul respective.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată total sentința Judecătorei Hîncești din 14 mai 2014, și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Barcari Eugeniu Ion se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal și se pedepsește cu închisoare la 4 ani, iar conform articolului 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probă de 1 an.

Corpurile delictelor: factura nr.020451 din 14.12.2007; factura fiscală turcească seria A nr.763582 din 18.12.2007, declarația vamală de export din 18.12.2007, factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007 și contractul de vânzare-cumpărare nr.07846 din 14.12.2007 - de păstrat la dosarul cauzei.

Autocarul de model „Mercedes Benz 0403”, cu n/î HN AP 717, ce aparține lui Barcari Eugeniu Ion - de supus confiscării speciale, iar în cazul în care nu se găsește, se va confisca contravaloarea acestui bun în mărime de 54 000 dolari SUA, cu convertirea în valuta națională la momentul achitării.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, inculpatul Barcari Eugeniu la 14 decembrie 2007, aflându-se în or. Istanbul, Turcia, a procurat de la întreprinderea „OZCAN OTOMOTIV TURIZM TAŞIMACILIK TEKSTIL KUYUMCULUK PETROL ITHALAT SANAYI ve TIKARET LIMITED ŞİRKETİ”, adresa juridică: Altintepsi Mah., Oztekin cad. No. 28 Bayrampaşa/Istanbul, un autocar de model „Mercedes 0403 SHD” cu n/î 34 YYC15, anul fabricării 1997, în valoare de 54 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituiau suma de 608 580 lei. Ulterior, cet. Eugeniu Barcari, la 20 decembrie 2007, aflându-se în s. Leușeni, r-nul Hîncești, în incinta Biroului vamal Leușeni și avînd scopul introducerii prin contrabanda a autocarului de model „Mercedes 0403 SHD” în valoare de 608 580 lei, adică a unui obiect în valoare de proporții deosebit de mari, obținînd în circumstanțe nestabilite mijlocul de identificare vamală fals, și anume, factura - invoice nr. 020451 din 14 decembrie 2007, care conține informații frauduloase, precum că valoarea autocarului de model „Mercedes 0403 SHD” este de 5 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituiau suma de 56 570 lei, l-a prezentat organului vamal, pentru trecerea autocarului peste frontieră vamală a Republicii Moldova. După achitarea drepturilor de import în valoare de 42 897,60 lei, inculpatul a înmatriculat autocarul de model „Mercedes 0403 SHD”, fiindu-i atribuite numere de înmatriculare HN AP 717.

7.2. Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea contrabandei în proporții deosebit de mari imputate se dovedește conform probatoriului invocat de partea acuzării în procesul de judecată, iar versiunea inculpatului, nu are bază probatorie, astfel nu poate fi pusă la baza recalificării faptei săvârșite, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și, după caz,

verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii constatate.

Pe această linie de considerente cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală specială, instanța de apel, califică fapta reținută în sarcina inculpatului în componența de infracțiune prevăzută de articolul 248 alin.(5) lit. d) Cod penal: contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a unor obiecte în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a mijloacelor de identificare vamală.

În atare situație, sunt întrunite condițiile privind condamnarea inculpatului în baza articolului 248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunii în baza 248 alin. (5), lit. d) Cod penal, instanța de apel a luat în considerație prevederile din articolele 7, 61, 75 și 90 Cod penal, precum și cele din articolul 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Ținând cont de circumstanțele cauzei enunțate, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, se consideră că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoarea, deoarece, în cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Se evidențiază, ca inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere și în contextul solicitării procurorului din apel, se apreciază oportunitatea și rezonabilitatea stabilirii pedepsei prevăzute de lege - închisoare, cu aplicarea articolului 90 Cod penal.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolul 90 Cod penal, care constituie sediul instituției suspendarea condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului determină concluzia, că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu se constată.

În atare situație, sunt nefondate concluziile primei instanțe referitor la calificarea faptei inculpatului în baza articolului 249 alin. (3) Cod penal.

Prima instanță n-a ținut seama, că infracțiunile prevăzute de articolele 248 și 249 Cod penal se delimitează prin obiectul material și latura obiectivă:

- *obiectul material* al contrabandei îl constituie mărfurile, valorile culturale, armele, munițiile, substanțele narcotice, psihotrope, cu efecte puternice, toxice, otrăvitoare, radioactive și explozive, deșeurile nocive și produsele cu destinație dublă, pe când obiectul material al eschivării de la achitarea plăților vamale îl formează plățile vamale prevăzute la art.117 Cod vamal, ce urmează să fie achitate pentru mărfurile și alte valori prezentate pentru trecerea peste frontiera vamală;

- *latura obiectivă* a contrabandei se manifestă prin încălcarea regulilor vamale la trecerea peste frontiera vamală a mărfurilor, obiectelor sau a altor valori, iar latura obiectivă a faptei prevăzute de art. 249 se realizează prin eschivarea de la achitarea plăților vamale în proporții mari, suma respectivă depășind 2500 unități convenționale.

Totodată, se menționează, că latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă include mai multe semne și anume:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea exprimată în trecerea entităților, ce reprezintă obiectul material al contrabandei, peste frontiera vamală a R. Moldova;
- locul săvârșirii infracțiunii - frontiera vamală a Republicii Moldova;
- metodele săvârșirii infracțiunii: - eludarea controlului vamal, - tănuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, - folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, - nedeclararea, - declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

În contextul dat, se i-a în considerație, că inculpatul la trecerea frontierei vamale a prezentat factura fiscală turcească seria A 763582 din 18.12.2007 eliberată pe numele acestuia, suma indicată fiind de 5000 dolari, precum și, că în documentele prezentate de către inculpat se conțin date neautentice, fiind introduse date care nu corespund realității privitor la prețul autocarului fapt confirmat prin declarația vamală de export nr. VU 0069340 din 18.12.2007 unde la pct.22 denumit valuta și suma totală a facturii - este menționat suma de 54000,00 dolari SUA, precum și la pct.42 și 46 din aceeași declarație la prețul pentru unitate și valoarea statistică persistă aceeași sumă nominalizată de bani, factura fiscală seria A nr.020451 din 14.12.2007, unde, la fel la preț/unitate este indicată suma de 54000,00 dolari SUA, și contractul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport cu nr. 07846 din 14.14.2007, la pct.3) prețul de vânzare declarat: persistă suma de 54000,00 (cinci zeci și patru mii) de dolari SUA.

Astfel, este nefondată concluzia primei instanțe, precum că intenția lui Barcari E. a fost în eschivarea de la prestarea plăților vamale care a fost manifestată prin micșorarea prețului automobilului de model „Mercedes 0403 SHD”, dar nici de cum introducerea bunului prin contrabandă.

Prin urmare, prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor prevăzute la articolele 101 și 394 Cod de procedură penală, astfel a dat o sentință ilegală, neîntemeiată și nemotivată, fapt ce condiționează nulitatea absolută.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Barcari Eugeniu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței. Recurentul invocă dezacordul cu încadrarea acțiunilor inculpatului motivînd că, nu s-a ținut cont de delimitarea infracțiunilor prevăzute de art. 248 și 249 Cod penal, care se delimitează prin obiectul material și latura obiectivă. Totodată, recurentul mai indică că, autoritatea vamală a evaluat mijlocul de transport de sine stătător, stabilindu-i inculpatului sumă pe care acesta urma să o plătească pentru devamarea autocarului, pe care a și achitat-o, iar factura turcească seria A 763582 din 18.12.2007 nefiind luată ca bază la stabilirea valorii în vamă și la achitarea drepturilor de import.

8.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Barcari Eugeniu, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece motivele invocate de recurent în recurs au fost cercetate în instanța de apel și dovedesc legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului în baza art. 248 alin. (5) Cod penal. Careva motive importante care ar duce la casarea deciziei instanței de apel, recurentul nu a prezentat.

9. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea

pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, recurentul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel, examinând apelul procurorului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, este dovedită.

Administrând probele reținute în cauza, în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că prin acțiunile inculpatului s-a comis infracțiunea prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Argumentele recurentului precum că acțiunile săvârșite de inculpat la introducerea autocarului de model “Mercedes Benz 0403” cu nr. de șasiu NMB61348513224142 pe teritoriul R. Moldova urma a fi calificate pe art. 249 Cod penal sunt nefondate.

Potrivit art. 248 Cod penal, prin contrabandă se înțelege, trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Această infracțiune trebuie delimitată de infracțiunea prevăzută de art. 249 Cod penal, eschivarea de la achitarea plăților vamale.

În acest sens Colegiul lărgit menționează că, aplicarea de către cel vinovat cel puțin a unei metode caracteristice infracțiunii de contrabandă, în scopul de a se evita achitarea taxelor vamale, demonstrează lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii prevăzute de art. 249 Cod penal.

Ori, în speță este dovedit cu certitudine faptul că, inculpatul la trecere peste frontieră vamală a R. Moldova a autocarului de model “Mercedes Benz 0403”, a prezentat autorităților vamale factura fiscală turcească seria A 763582 din 18.12.2007 eliberată pe numele lui, în sumă de 5000 dolari SUA, în fapt încă s-a constatat că autocarul importat din Turcia, conform facturii fiscale seria A 020451 din 14.12.2007 și a contractului de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 07846 din 14.12.2007 a fost procurat la suma de 54 000 dolari SUA.

Astfel, inculpatul a introdus autocarul de model “Mercedes Benz 0403”, pe teritoriul R. Moldova prin folosirea frauduloasă a documentelor de identificare vamală.

În acest sens, instanța de apel just a menționat că, prima instanță n-a ținut seama, că infracțiunile prevăzute de articolele 248 și 249 Cod penal se delimitează prin obiectul material și latura obiectivă.

Obiectul material al contrabandei îl constituie mărfurile, valorile culturale, armele, munițiile, substanțele narcotice, psihotrope, cu efecte puternice, toxice, otrăvitoare, radioactive și explozive, deșeurile nocive și produsele cu destinație dublă, pe când obiectul material al eschivării de la achitarea plăților vamale îl formează plățile vamale prevăzute la art.117 Cod vamal, ce urmează să fie achitate pentru mărfurile și alte valori prezentate pentru trecerea peste frontiera vamală;

Latura obiectivă a contrabandei se manifestă prin încălcarea regulilor vamale la trecerea peste frontiera vamală a mărfurilor, obiectelor sau a altor valori, iar latura obiectivă a faptei prevăzute de art. 249 se realizează prin eschivarea de la achitarea plăților vamale în proporții mari, suma respectivă depășind 2500 unități convenționale.

Astfel, este nefondată concluzia recurentului, precum că intenția lui Barcari E. a fost în eschivarea de la prestarea plăților vamale care a fost manifestată prin micșorarea prețului autocarului de model „Mercedes 0403 SHD”, dar nici de cum introducerea bunului prin contrabandă.

De asemenea, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulumul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Referitor la motivul recurentului precum că, autoritatea vamală a evaluat mijlocul de transport de sine stătător, stabilindu-i inculpatului suma pe care acesta trebuia să o achite pentru devamarea autocarului, nefiind luată ca bază la stabilirea valorii în vamă factura turcească seria A 763582 din 18.12.2007, instanța menționează că aceasta nu ar schimba încadrarea juridică a faptei săvârșite de inculpat, ori în speță este dovedit cu certitudine faptul că, inculpatul a introdus autocarul de model “Mercedes Benz 0403”, pe teritoriul R. Moldova prin folosirea frauduloasă a documentelor de identificare vamală.

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele din materialele cauzei care confirmă vinovăția inculpatului în baza art. 249 Cod penal.

Motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Colegiul lărgit menționează că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Potrivit prevederilor art. 6 CEDO dreptul la un proces echitabil presupune respectarea unor garanții justițiabilului, cum ar fi dreptul la judecată în mod echitabil,

în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, la interpret și să fie informat în limba pe care o înțelege asupra naturii și cauzei acuzației aduse. Însă, inculpatul în recurs numai în linii generale a invocat că i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, fără a specifica în ce concret constă pretinsele încălcări de drept.

Autorul recursului nu a argumentat ilegalitatea hotărârii atacate și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată (art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală).

Această expunere de conținut recurentul a făcut-o în pofida prevederilor expuse în norma vizată. Însă instanța de recurs, judecând recursul, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță numai asupra tuturor motivelor invocate în recurs (art. 434 Cod de procedură penală). Alte pretinse argumente invocate în recurs (lipsa probelor, denaturarea lor, falsul în probe) pot fi tălmăcite ca dezacordul inculpatului cu aprecierea probelor de către instanță, însă acestea nu se încadrează în temeiurile pentru recurs din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, toate argumentele expuse în pct. 5 din prezenta decizie vor fi respinse ca inadmisibile, menținând hotărârile atacate.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul **Barcari Eugeniu Ion**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală în privința ultimului, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 24 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu